

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní
JUDr. Martinou Radkovou, Ph.D., ve věci

žalobců:

a) **F. V.**
bytem V. 246, X V.

b) **L. V.**
bytem V. 246, X V.

oba zastoupení advokátkou JUDr. Renatou Vaškovou
sídlem Nádražní 188, 756 61 Rožnov pod Radhoštěm

proti

žalovanému:

Krajský úřad Zlínského kraje
sídlem tř. Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín

za účasti:

Ing. J. T.
bytem V. 247, X V.

**o žalobě na přezkum rozhodnutí ze dne 7. 12. 2016, č. j. KUZL/72004/2016, ve věci
přestupku,**

takto:

I. Žaloba žalobců a) a b) proti výroku I písm. c) rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 12. 2016,
č. j. KUZL/72004/2016, **se zamítá.**

II. Žaloba žalobce proti výroku I písm. a) rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 12. 2016,
č. j. KUZL/72004/2016, **se zamítá.**

III. Žaloba žalobkyně proti výroku I písm. b) **se zamítá** a proti výroku II rozhodnutí žalovaného
ze dne 7. 12. 2016, č. j. KUZL/72004/2016, v části, kterou byl potvrzen výrok II rozhodnutí
Městského úřadu Rožnov pod Radhoštěm ze dne 20. 9. 2016, **se odmítá.**

IV. Žaloba žalobce proti výroku II rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 12. 2016, č. j. KUZL/72004/2016, v části, kterou byl potvrzen výrok III rozhodnutí Městského úřadu Rožnov pod Radhoštěm ze dne 20. 9. 2016, **se odmítá**.

V. Žaloba žalobkyně proti výroku II rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 12. 2016, č. j. KUZL/72004/2016, v části, kterou byl potvrzen výrok III rozhodnutí Městského úřadu Rožnov pod Radhoštěm ze dne 20. 9. 2016, **se zamítá**.

VI. Žaloba žalobce proti výroku II rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 12. 2016, č. j. KUZL/72004/2016, v části, kterou byl potvrzen výrok II rozhodnutí Městského úřadu Rožnov pod Radhoštěm ze dne 20. 9. 2016, **se zamítá**.

VII. Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

VIII. Osoba zúčastněná na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včas podanou žalobou se žalobci domáhali přezkoumání rozhodnutí žalovaného, citovaného v záhlaví, kterým žalovaný změnil výrok I rozhodnutí Městského úřadu Rožnov pod Radhoštěm (dále jen „městský úřad“) ze dne 20. 9. 2016, č. j. MěÚ/PO/143/2/2016/Př/Pol, potvrdil ho ve výrocích II a III, zamítl jako nepřipustné odvolání žalobkyně do výroku I písm. a) a do výroku II a zamítl jako nepřipustné odvolání žalobce do výroku I písm. b) a do výroku III.
2. Žalovaný změnil výrok I rozhodnutí městského úřadu tak, že po provedené změně zněl takto: „Řízení vedené pro přestupek proti občanskému soužití dle § 49 odst. 1 písm. a) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích (dále „zákon o přestupcích“), ve znění účinném do 30. 9. 2016, proti obviněnému Ing. J. T., nar. X, trvale bytem V. 247, pro skutkové jednání spočívající v tom, že:
a) v písemném vyjádření k odvolání L. V. a F. V. vyhotoveném dne 3. 1. 2016, Městskému úřadu Rožnov pod Radhoštěm předaném dne 4. 1. 2016, ve věci vedené správním orgánem pod č. j. MěÚ/PO/234,235/2/2015/Př/Pol, o kterém se L. V. a F. V. dozvěděli dne 21. 4. 2016 ve V., uvedl k osobě F. V., že je „agresivní a zamrzlý juvenil a udělal by to zralý a rozumný člověk“, že „je silně nevyrovnaná osoba“ a že „je zralý na posouzení přičetnosti“, čímž měl jinému z nedbalosti ublížit na cti,
b) v písemném vyjádření k odvolání L. V. a F. V. vyhotoveném dne 3. 1. 2016, Městskému úřadu Rožnov pod Radhoštěm, předaném dne 4. 1. 2016, ve věci vedené správním orgánem pod č. j. MěÚ/PO/234,235/2/2015/Př/Pol, o kterém se L. V. a F. V. dozvěděli dne 21. 4. 2016 ve V., uvedl k osobě L. V., že „nedokázala vychovat ani jedinou dceru“ a „tomu se říká ztráta soudnosti“ a dále, že „žije ve třetím manželství a měla bouřlivý proces rozvodu s bývalým manželem“, čímž měl jinému z nedbalosti ublížit na cti,
c) v písemném vyjádření k odvolání L. V. a F. V. vyhotoveném dne 3. 1. 2016, Městskému úřadu Rožnov pod Radhoštěm, předaném dne 4. 1. 2016, ve věci vedené správním orgánem pod č. j. MěÚ/PO/234,235/2/2015/Př/Pol, o kterém se L. V. a F. V. dozvěděli dne 21. 4. 2016 ve V., uvedl k osobám obou navrhovatelů F. V. a L. V., že „jsou povedený pár, používají lež jako nástroj tak běžně a přirozeně, jak přirozeně každý z nás dýchá“, že „jsou svou sprostotou dotěrní a vlezlí“ a že „jsou nepřizpůsobiví“, čímž měl jinému z nedbalosti ublížit na cti,
se podle § 76 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích, ve znění účinném ke dni 30. 9. 2016, zastavuje z důvodu, že projednávané skutky nejsou přestupkem.

3. Žalobci v **žalobě** namítali, že dané skutky byly přestupkem, že správní orgány straní Ing. J. T., jehož některá vyjádření jsou vyvrácena stanoviskem ze dne 24. 7. 2016. Ing. T. používá vůči žalobcům hanlivé výrazy i v jiných podáních a správní orgány to přehlížejí. Tvrzení Ing. T., že žalobce „pendluje kolem plotu a sleduje nahé děti u bazénu“ je pomluvou a jakmile se v okolí vyskytne pedofilie, může s ní být žalobce spojován na základě citovaného vyjádření Ing. T. Obzvláště za situace, kdy toto vyjádření předal Ing. T. Obecnímu úřadu V. a starosta obce pak žalobce v místním tisku označil jako známé konfliktní osoby. Další občanka V., paní K., jako svědek vypověděla u jednání o dalším obvinění žalobce sousedy, že se jim mělo střílet do jejich zahrady vzduchovkou.
4. Od doby sporu o pozemek v roce 2011 jsou žalobci okolními sousedy oznamováni pro přestupky a správní orgány podporují sousedy. Další spor o přestupek je veden u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 60 A 15/2016 (vyviklání sloupku). Všechny údajné přestupky jsou smyšlené a souvisejí se sporem o pozemek, kdy sousedé usilují o odstranění stavby zahradního domku žalobců.
5. Žalobci nesouhlasili s názorem žalovaného, že všechny výrazy uvedené písemně Ing. T. je nutno posuzovat v kontextu věci. Při jednání o přestupku žalobkyně (vyviklání sloupku) městský úřad nezapsal tvrzení Ing. T., že „paní V. tam měla viset na sloupku dvacet minut“.
6. Žalobci nesouhlasili s žalovaným, že u Ing. T. šlo při jeho vyjádřeních o svobodu projevu, což je politické právo; naopak, bylo zasaženo do ochrany osobností žalobců. Urážka nemusí být jen vulgární. Ačkoli Ing. T. žalobce uráží, správní orgán je nevyzval, aby podali oznámení, tak ho na radu právníka podali sami.
7. Věc, která se týká napadeného rozhodnutí, nebyla rozhodnuta nezaujatě. O tom svědčí i to, že v další věci na základě podání oznámení sousedkou J. nebylo od žalobce požadováno vysvětlení, ale přímo byl obviněn. Žalobci jsou šikanováni a pronásledováni. Žalobkyně již musí navštěvovat psychiatra a psycholožku.
8. Podáním ze dne 6. 2. 2017 žalobci upravili svou žalobu tak, že žalobce žádal zrušení napadeného rozhodnutí ve výroku I pouze písm. a) a c) a žalobkyně pouze písm. b) a c).
9. Žalovaný ve **vyjádření k žalobě** ohledně námitek proti výrokům týkajícím se zastavení řízení o přestupku Ing. T. odkázal na napadené rozhodnutí, neboť žalobní námitky byly shodné s odvolacími. Žádné konkrétní výhrady proti výroku II až IV napadeného rozhodnutí žalobci nevznesli. Žaloba je částečně nepřipustná, žalobce mohl podat žalobu jen proti výroku I písm. a) a c) a žalobkyně jen proti výroku I písm. b) a c).
10. Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci **přezkoumal** napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), tedy ke dni 7. 12. 2016.
11. Ze **správního spisu** soud zjistil (ve vztahu k výroku I napadeného rozhodnutí o zastavení řízení ve věci přestupku) z **oznámení přestupku**, že žalobci se cítili uraženi výroky Ing. T., uvedenými v jeho stanovisku k odvolání ze dne 3. 1. 2016. Žalobci v oznámení městskému úřadu uvedli, že se cítili dotčeni výroky, že žalobce je zamrzlým juvenilem, že žalobkyně je řešena za to, že žije ve třetím manželství, že nedokázala vychovat řádně ani jedinou dceru (vychovala dvě, ale jedna bohužel zemřela ve svých 19 letech). Žalobkyně se cítila uražena pomluvami o bouřlivém rozvodu, přitom bývalý manžel v době rozvodu již se žalobkyní téměř rok nebydlel, a tak ani nemohly být nějaké nechutné přímé přenosy, které by byl nucen Ing. T. poslouchat, jak barvitě vypisuje. Ing. T. žalobkyni urazil tím, že píše o jeho dceři, že S. Ř. má své „limity“, ale nemínil se jí zabývat, zda ho urážela nebo podobně. Dále se cítili žalobci dotčeni tím, že je nazval Ing. T. jako nepřizpůsobivé, avšak oni považují tento výraz za označující osoby, které nepracují, vyhýbají

se práci, parazitují na společnosti tak, že žijí ze sociálních dávek, kradou, ničí, ruší noční klid, dělají nepořádek s odpadky apod. Žalobkyně viděla dne 21. 4. 2016 i spis pana Ř. na základě jeho plné moci a ze spisu vyplývá, že nebyl nikdy žalobcem napaden, tedy pěstí do obličeje, jak to dosvědčil Ing. T. Pan Ř. uvedl i na policii, že jej žalobce fyzicky napadl jedním pohlavkem převrácenou rukou a nikdy nevypovídal, že by to byla rána pěstí do obličeje. Nadto vyšlo najevo, že nedostal ani ten pohlavěk, protože pravda byla to, co vypovídal žalobce a že se Ř. zamkl v autě. Původní urážky Ing. T. v jeho oznámení přestupku, které poslal i na Obecní úřad V., kde žalobce Ing. T. dehonestuje, užívá výrazy jako teror, že se nesnížil na úroveň žalobce, k naprosto nevhodným urážkám typu, že žalobce je psychicky nevyrovnaná osoba, nesolidní soused, vulgární násilník, terorizuje žalobce jako smyslů zbavených, nemá své chování vůbec pod kontrolou, označuje je jako povedený pár. Správní orgán měl projednávat z úřední moci i krivé obvinění o ráně pěstí do obličeje. Ing. T. má snahu přizpůsobovat k obrazu svému minimálně oba žalobce. Soužití s nepřizpůsobivými není jednoduché, jak uvedl. Zřejmě se nepřizpůsobují jeho požadavkům, ale co dělat, když Ing. T. kontroluje, zda žalobci dodržují vyhlášky. Druhé sousedy takto nesleduje, u F. byl dne 30. 4. 2016 hluk do jedné hodiny v noci, slavili pálení čarodějnic, dne 20. 5. 2016 byla hlučná oslava opět do jedné hodiny v noci u sousedů J., kde bydlí jeho syn R. a policie nebyla volána. Tito sousedé zřejmě nepřizpůsobiví pro Ing. T. nejsou. Kdyby to bylo u žalobců, jsou tu policejní manévry, uvedli žalobci s omluvou za ironii.

12. Ze **stanoviska k odvolání** ze dne 3. 1. 2016, sepsaného Ing. J. T., soud zjistil, že zde Ing. T. uvedl: „Z odvolání je zřejmé, že žalobci naprosto neuznávají svoji vinu, která byla prokázána svědectvím mnoha bezúhonných občanů. Naopak se cítí ukřivděni a neustále předkládají k ověření teorii o spiknutí nejbližších sousedů proti nim. Do situace obviněných se však dostali sami svým chováním, které je v naprostém rozporu s pravidly občanského soužití. Nikdo proti nim nekuje žádné pikle a nikdo neorganizuje hromadné svědectví. Situace se v ulici vyostřila v létě 2015 natolik, že všem postiženým sousedům už došla trpělivost a ochota nechat se terorizovat od tohoto povedeného páru.“
13. Žalobci si před časem usmyslili, že mohou beztrestně opakovaně páchat urážky na cti a chovat se agresivně k sousedům. Z tohoto omylu je třeba je vyvést, aby vzali na vědomí, že už nic takového od nich nestrpíme. Poslední kapkou bylo vyhrožování střelnou zbraní žalobcem. Jeho obhajoba, že nemohl vyhrožovat malorážkou, když ji přece nemá, je naivní a hloupá a nikdo soudný ji nepřijme. Každý, pokud je zcela duševně zdravý, musí si být vědom toho, co říká, komu to říká a za jakých okolností. Pokud někdo vykřikuje své úvahy o použití zbraně, a to opakovaně před svědky a pak vše popírá, je zralý na posouzení přičetnosti. Úvahy žalobce o možnosti použití střelné zbraně, jak to bylo svědecky dokázáno, Ing. T. a také všechny nejbližší sousedy vážně znepokojilo, protože žalobce je silně nevyrovnaná osoba. Ze zahrady V. se často ozývají hlasité rány a sousedé nevědí, co je jejich příčinou. Je zřejmé, že žalobce si nedělá těžkou hlavu z toho, že byl obviněn z vyhrožování střelnou zbraní. Manželé V. vyjadřují rozhořčení nad tím, že v rozhodnutí je konstatováno, že se žalobce nechová rozumně vzhledem ke svému věku (51 let). S „vyspělostí“ žalobce se setkávají sousedé velmi často, tento zamrzlý juvenil si mimo jiné libuje v tom, že občas nečekaně odpálí petardu za zády sousedů, naposledy v sobotu 2. 1. 2016 v 11.25 hodin, kdy vyhodil zápalnou petardu z okna jejich domu do ulice. Udělal by to zralý a rozumný člověk, kterému záleží na jeho pověsti?
14. Žalobci rozporují řadu nepodstatných detailů a vznášejí absurdní požadavky na přesnou lokalizaci svědků ve snaze znevěrohodnit podaná svědectví. Tvrzení žalobců, že někdo opakovaně organizuje osm svědků, kteří najednou a společně dosvědčí ochotně všechny „imaginární incidenty“, kulhá na „všechny čtyři“. Tak to nebylo ani v jednom případě. Žalobci by si měli uvědomit, že když se postaví na cestu, na balkon nebo do své zahrady a spustí svůj hlasitý vulgární pokřik, je to prostě slyšet ve všech okolních zahradách, na cestě i v nejbližších domech,

především v létě, kdy jsou všichni sousedé venku. Žalobci to zpochybňují s poukazem na zbavení svéprávnosti. Čí svéprávnost žalobci asi myslí?

15. V odvolání žalobci zmiňují, že svědek R. T. vypověděl, že žalobkyně měla „20 minut viset na sloupku a viklat s ním“. Toto jmenovaný svědek neřekl a není to ani v žádném záznamu o podaném svědectví. Je to lež. Žalobci používají lež jako nástroj tak běžně a přirozeně, jak přirozeně každý z nás dýchá. Žalobci rodině Ing. T. vhazují do poštovních schránek opakovaně různé hanopisy. Obsahují nepokryté výhrůžky, aby na ně stáhli žalobu. Jeden takový dopis datovaný 15. 9. 2015 předala žalobkyně při projednávání přestupků na městském úřadě dne 7. 10. 2015. Tuto slátaninu nazvala žalobkyně důkazem proti Ing. T. a mimo jiné prohlásila, že je konfliktní osoba a že je rozhádaný se všemi sousedy. Ing. T. ji požádal, a je to i v zápisu z jednání, aby uvedla jména. Vzhledem k tomu, že se konkrétních jmen dosud nedočkal, požádal čtyři nejbližší sousedy, aby zhodnotili, zda vidí stejný problém jako žalobkyně. Ani jeden z oslovených sousedů si není vědom nějaké nesrovnalosti ve vzájemných vztazích. Navíc jsou rozhořčení, že jejich jména žalobkyně zneužívá k pletichám ve snaze poškodit dobré sousedské vztahy. Ani jeden z oslovených sousedů netušil, že vše žalobkyně činí za jejich zády. Uvedený dopis žalobkyně má posloužit k dehonestaci Ing. T. a tak to také žalobkyně uvedla v odvolání. Ve svých úvahách žalobkyně chaoticky téká od současnosti až do hluboké minulosti 30 let zpátky. Za normálních okolností se člověk postižený podobnou „pozorností“ pousměje, pomyslí si svoje a takový dopis skončí v koši. Jsou tam ale uvedena některá tvrzení, ke kterým se Ing. T. musel vyjádřit.
16. Žalobkyně bezelstně přiznává, že i její dcera S. Ř., za svobodna V., před časem Ing. T. vynadala mimořádně sprostě (synonyma pro pánské přirození, žalobkyně to uvádí doslovně). Ing. T. to nechal tak, protože S. Ř. má své limity a nehodlal se tím tehdy více zabývat. V tomto případě se výchova dcery žalobkyni příliš nepovedla. Jablko zase nepadlo daleko od stromu.
17. Žalobkyně se snaží sousedy mistrovat a poučovat, pokud jde o manželský život a výchovu dětí. Je to komické, když si vybaví, že žalobkyně žije už ve třetím manželství a bouřlivý proces jejího rozvodu s předešlým manželem V. tehdy mohli, ač nechtě, sledovat tak říkajíc v přímém přenosu. Bylo jim jedno, kde a kdy si vymění názory a kdo je může slyšet. Bylo to nechutné. Ing. T. zmínil, že s manželkou žije více než 41 let ve spořádaném manželství a vychovali, a myslí, že dobře, dva dospělé syny. Proto nedovolí žalobkyni, aby se podobným způsobem o ně otírala.
18. Žalobkyně cítí potřebu zkritizovat, ačkoliv bez jakékoliv kvalifikace a zkušeností, rovněž výchovu dětí v rodině J. F. Snažila se o to už v průběhu jednání o jejich přestupku ze dne 7. 10. 2015 na městském úřadě, než byla upozorněna na nevhodnost podobných snah. Nedokázala přitom řádně vychovat ani jedinou dceru. Tomu se říká úplná ztráta soudnosti.
19. Ke svému odvolání žalobci připojili jako přílohu č. 1 další podobný dopis, i ten Ing. T. před časem hodili do schránky. Má posloužit k obdobnému účelu jako dopis předešlý, a to ke zpochybnění jeho důvěryhodnosti a k dalším urážkám jeho osoby. Je napsán jménem A. Ř., ale je zcela zřejmé, že to sepsala jiná osoba. A. Ř. poskytl při jednání na městském úřadě dne 7. 10. 2015 velmi závažné svědectví proti žalobci i přes úporné snahy a výhrůžky žalobců, jak je uvedeno v protokolu. Po svatbě se S. V., dcerou žalobkyně, však Ř. zcela obrátil a snaží se teď závažnost své výpovědi snížit. Především se bude muset přihlásit k autorství tohoto dílka, protože i zde chybí jakýkoliv podpis. Je to popsáný cár papíru, který se navíc vůbec netýká projednávaných přestupků žalobců.
20. Ve svém odvolání žalobci uvádějí, že soused T. jen chodí po zahradě s nachystaným mobilem nebo foťákem. Skutečnost je ale taková, že Ing. T. neposkytl jediný snímek, zatímco žalobci „nakrmili“ spis řadou fotografií a všechny tyto snímky opatřili ironickými „vysvětlivkami“. Za zmínku stojí snímek, když žalobce Ing. T. dne 10. 8. 2015 opakovaně vyfotografoval z ulice přes plot při zalévání zahrady. Toto nepovolené pořizování obrazového záznamu, kterým žalobce porušil ustanovení občanského zákoníku o ochraně osobnosti je jedním z bodů stížnosti Ing. T.

na něho. Ing. T. tímto poděkoval žalobci, že průběžně doplňuje sám proti sobě důkazy do spisů. Ing. T. uvedl, že by uvítali opět poklidný život v jejich ulici, protože do doby, než se tam nastěhoval žalobce, tam fungovaly normální sousedské vztahy. Pokud se vyskytl nějaký problém, vždy se vyřešil ve slušné a věcné diskusi, jak to mezi kulturními lidmi bývá. Nikdo ze sousedů se nikdy neuchýlil k pomluvám a intrikám proti ostatním sousedům. Proto byli všichni šokováni neuvěřitelnou sprostotou, které byli vystaveni, kdykoliv si to žalobci usmyslili. Sousedům je nepříjemná jejich dotěrnost, až vlezlost a nechtějí být pod jejich neustálým dohledem a poslouchat jejich ironické poznámky. Dostali se do situace, že se s nimi v ulici nebaví už nikdo. Soužití s nepřizpůsobivými není jednoduché“.

21. Podle **protokolu o ústním jednání** ze dne 25. 7. 2016 Ing. T. uvedl, že dne 5. 6. 2016 ho žalobce nazval zamrzlým juvenilem a magorem.
22. Při uvedeném jednání žalobkyně uvedla, že Ing. T. tím, že dal soudu k dispozici rozhodnutí ve věci přestupku sp. zn. MěÚ/PO/234,235/2/2015/Př, dehonestoval u soudu žalobkyni, která je žalobkyní ve sporu s J. a F. Tím, že dal kopii na Obecní úřad V., dehonestoval žalobce jako občany a poskytl kopii na místa, která to nemají v pravomoci řešit. Žalobkyně dále uvedla, že je to vyloženě paranoia ze strany T., že cítí, že ho pozorují, a dokonce v tak závažné věci, že se dívají, resp. žalobce na zahradu T., jak tam běhají nahé děti.
23. Ing. T. ve svém **stanovisku k obvinění** ze dne 24. 7. 2016 uvedl, že „reagoval na jejich odvolání k rozhodnutí, kde byli uznáni vinnými z přestupku proti majetku a proti občanskému soužití a byly jim uloženy pokuty a povinnost nahradit náklady řízení. Žalobci po projednání přestupků dne 7. 10. 2015 doplnili spis o další podklady a některé z nich předtím bez podpisu vhodili do poštovní schránky Ing. T. Tyto spisky obsahovaly nepokryté výhrůžky, otíraly se o rodinu Ing. T. a byly natolik zákeřné a lživé, že byl nucen na ně následně reagovat ve svém stanovisku ze dne 3. 1. 2016. Velká část výroků je pomluvou a urážkou na cti a přesto Ing. T. zvolil smírnější cestu a s přispěním svědectví dotčených čtyř sousedů byla dokázána lživost tvrzení, která žalobci zcela běžně používají ve snaze dehonestovat nepohodlnou osobu. K výrokům k dceři žalobkyně Ing. T. uvedl, že by zřejmě žalobkyně byla potěšena, kdyby neprodleně na její dceru podal trestní oznámení (svědci existují) za neoprávněné vniknutí na soukromý pozemek po svévolném odemknutí vstupní branky, po agresivním a opakovaném vyzvánění a následné vulgární spršce: „Ty čuráku, ty kokote...“. Toto doslova bezelstně uvádějí i žalobci ve svém podkladu ze dne 15. 9. 2015. Je to snad důkaz o řádné výchově dcery? Žalobkyně se cítí uražena výrokem o bouřlivém procesu rozvodu, který sousedé mohli sledovat, tak říkajíc, v přímém přenosu. Za tímto výrokem si Ing. T. stál, jak sama žalobkyně uvedla v doplnění oznámení ze dne 24. 5. 2016, byl její manžel J. V. odsouzen za domácí násilí. Pokud žalobkyně uvádí, že již nebydlel ve Viganticích třičtvrtě roku před rozvodem a že se žádné scény nekonaly, tak pouze nesmyslně mlží, protože neshody bývalých manželů V. započaly brzy po nastěhování do V. a trvaly několik let. Sousedé byli bohužel svědky těchto bouřlivých scén a často i následných příjezdů Policie ČR. Ing. T. uvedl, že soužití s nepřizpůsobivými není jednoduché, ale nikoho nejmenoval. K výrazu „zamrzlý juvenile“ Ing. T. odkázal na odůvodnění rozhodnutí správního orgánu na straně 12, podle kterého obviněný by měl vzhledem ke svému věku disponovat dostatkem rozumových a rozpoznávacích schopností a měl by si být vědom, že svým jednáním porušil zákon a musí nést trestněprávní odpovědnost za své chování. Sám žalobce Ing. T. stejná slova sdělil dne 5. 6. 2016, kdy řekl: „Počkej ty juvenile zamrzlý, já ti dám juvenile, ty magore“. Žalobci opakovaně předkládali správnímu orgánu naprosté nesmysly a pomluvy. Sousedé se obávají, jaké špinavosti si žalobci vymyslí příště. Pokud jde o podklady předané Obecnímu úřadu ve V., starosta Z. P. o ně projevil zájem a byly mu předány úředním postupem. Pokud se starosta bude zajímat o výsledek hromadné stížnosti, ke které rozhodnutí správního orgánu v Rožnově pod Radhoštěm bylo potvrzeno nadřízeným správním orgánem, nemá Ing. T. důvod mu požadované informace neposkytnout. Pokud se žalobci obávají jakési dehonestace, jak uvádějí, měli by se zamyslet nad

tím, proč se o nich ve V. tak často hovoří, v jakých souvislostech, a to už několik let. Existuje jedno české přísloví: nezlob se na zrcadlo, máš-li křivou hubu.

24. Pokud se žalobkyně zlobí na to, komu Ing. T. poskytl podklady k projednávanému sporu o pozemky, poskytl je advokátu a mělo to svůj účel. Další lži žalobkyně je, že svědčil, že žalobce fyzicky napadl A. Ř. Ing. T. v oznámení přestupku ze dne 11. 8. 2015 A. Ř. nejmenoval jako napadeného a Ing. T. nikdy nebyl povolán jako svědek. Není jasné, proč žalobkyně píše, že křivě svědčil proti žalobci. Po nějaké době A. Ř. sám kontaktoval Ing. T. s dotazem, zda by byl ochoten vypovídat jako svědek, ale nikdy později ho o to nepožádal a ani sám Ing. T. žádnou aktivitu v tomto směru nevyvíjel.
25. Žalobkyně v oznámení přestupku rozvíjí své obvyklé fantaskní úvahy, že Ing. T. kontroluje dodržování platných obecních vyhlášek a ublíženě píše, že druhé sousedy takto nesleduje. Uvedla přitom dvě hlučné akce. Ing. T. je zaznamenal, ale zavřel okna a šel spát. A neví, co s tím má společného. Je nepravdivé tvrzení žalobkyně, že u J. bydlel syn Ing. T. – R. Ten tam nikdy nebydlel. Ani na žádné akci tam nebyl.
26. V průběhu jednání u přestupkové komise v Rožnově pod Radhoštěm byly svědecky dokázány velmi vulgární výroky ze strany žalobce, kterými obvykle častuje své sousedy. Za ty byl i potrestán (rozhodnutí ze dne 13. 11. 2015). Toto rozhodnutí bylo potvrzeno i nadřízeným správním orgánem. Toto chování žalobce je však pouze příslovečná špička ledovce, protože většinou to proběhne beze svědků a záznamové zařízení s sebou nikdo z nich pořádně nenosí. Žalobce se dlouhodobě projevuje chováním, které rozhodně není možno hodnotit jako normální či běžné, jaké by se dalo čekat od osoby jeho věku. Je normální, když se více než padesátiletý muž baví házením petard? Je normální, když na vás při setkání tato osoba kokrhá? Je normální, když vám tato osoba nečekaně skočí na ulici před auto a vůbec nereaguje na žádost uvolnění cesty, pouze se šklebí a něco nesrozumitelného si pro sebe mumlá? Je normální, když se tato osoba chová, jako by mu patřila celá ulice? Fotografuje si automobily, které zastaví před sousedními domy, strká za stěrače cizích aut papíry s hanlivými poznámkami. Přitom sám průběžně parkuje s auty na ulici o 10 m dále. Je normální, když vás tato osoba fotografuje ve vaší zahradě při hře s malým vnukem v autě a přitom velmi nahlas, aby ho slyšel, telefonuje: „Víš, co ten debil naproti právě dělá? No sedí s tím děckem v autě, jak idiot“. Je normální, když tato osoba bere kolem krku ovci a vede k ní monolog opět tak hlasitě, aby soused rozuměl každému slovu: „Ty se ale máš, že nemáš za sousedy takové idioty jako máme my“. Je normální, když tato osoba postaví k plotu magnetofon, záměrně zapnutý naplno, odejde pryč a nechá ho tam hrát i několik hodin? Je to něco jiného než schválnost? Sousedka F. ho musela požádat, ať tuto produkci přeruší, protože jí nemohly usnout děti. Obdobnou zkušenost zažila i rodina T. a J. Je normální, že osoba, se kterou se nezdravíte, ani s ní nijak nekomunikujete, při každém setkání dotěrně vyhledává oční kontakt s vámi a poté nasadí na tvář škleb, o kterém je těžko říci, co vlastně znamená. Je ale možné, že pouze neovládá svoji mimiku.
27. Na nechtěnou pozornost ze strany žalobců si stěžují i ostatní sousedé, kterým rovněž vadí upřené pohledy a sledování všeho, co se v jejich zahradách a u bazénu děje. Sousedé F. byli letos nuceni postavit před bazén neprůhlednou stěnu směrem k žalobcům, aby předešli podobnému incidentu, jaký se stal loni. To si žalobce vyčítal v zahradě babičku paní F., paní H., a velmi hrubě se na ni obořil slovy: „Já nejsem zvědavý dívat se na vaše holé prdele“. Paní H. patří mezi nejstarší obyvatele obce (86 let), v tom okamžiku nic nechápala, ale brzy ho energicky odkázala do patřičných mezí. Žalobce nemá žádné zábrany a je schopen vynadat každému od malých dětí až po vážené seniory, kterým nesahá po kotníky. I my uvažujeme o postavení neprůhledného plotu podél cesty směrem k žalobcům, abychom zamezili dotěrným pohledům. Před časem si všimli žalobce, jak pendluje kolem plotu a pozorně sleduje dění v zahradě rodiny T. a u bazénu, kde byly i malé nahé děti a kde měli T. návštěvu. Ing. T. slušně žalobce upozornil, že si nepřejí jeho pozornost právě kvůli malým dětem. Jeho reakce byla typická – prohlásil, že na veřejné cestě si

může dělat, co bude chtít a vynadal mu sprostě a opět volal manželce: „Víš, co mě ten magor řekl, že jsem šmírák“.

28. Žalobce se pokoušel Ing. T. šikanovat tím, že naschvál zaparkoval své auto tak, aby mu znemožnil normální výjezd z brány na ulici. Ing. T. musel vždy pracně a na několik pokusů couvat, aby se dostal ven. Žalobce nereagoval na slušné požádání, naopak se vysmíval a prohlásil, že couvat bude Ing. T. tak dlouho, jak žalobce bude chtít. Je to něco jiného než šikana? Trpělivost Ing. T. došla, když potřeboval rychle odjet s manželkou na pohotovost kvůli žlučnickému záchvatu. Žalobce odmítl opět cestu uvolnit, a tak byl nucen požádat o asistenci Policii ČR. Policista žalobce neprodleně vykázal s poukazem na volné místo před domem žalobců a pohrozil mu propříště sankcí. To žalobce neskousl a začal všude prohlašovat, že Ing. T. neumí couvat. Couvání Ing. T. je pro žalobce důležité, protože loni poslal policii udání, ve kterém uvedl, že není tajemstvím, že T. neumí couvat a otočit auto, jede na konec cesty, kde má prostor letiště.
29. Žalobci neustále zasílají úřadům šikanózní podněty. V prosinci 2013 poslali na odbor životního prostředí městského úřadu podnět kvůli údajnému neoprávněnému nakládání s vodou ze strany Ing. T., šetřením na místě v lednu 2014 nebylo shledáno nic neoprávněného. Opětovné udání bylo podáno žalobkyní v září 2015 a prověřením bylo zjištěno, že je opět nedůvodné.
30. Ing. T. doložil fotografiemi parkování vozidel žalobců, skladování různého stavebního materiálu a palivového dříví. Z původně malého zahradního domku žalobce amatérskými stavebními zákroky vyrobil gigantický holubník a za tímto monstrem složil skládku různého odpadu. Žalobci dlouhodobě znečišťují veřejnou cestu před svým domem a ohrožují životní prostředí a zdraví především dětí, které se po ulici pohybují a hrají si tam. Záměrně uvazují nakrátko svého psa před svým domem, a tak se na cestě hromadí psí výkaly, ve kterých se pes pohybuje a vylehává stejně jako několik koček žalobců. Neuklizené psí exkrementy žalobci rozjezdili svými auty nebo je odplavil až děšť dál po cestě. Znečištěná zvířata žalobců pak běhají po zahradě a kolem domu sousedů, kde si hrají děti. T. byli nuceni vypustit zahradní jezírko, protože se k němu slétala hejna holubů žalobců a vždy zůstala znečištěná voda a okolní trávník. Když holuby Ing. T. plašil hlasitým zatleskáním, žalobce na něj pokřikoval: „Já ti také tleskám T., ty idiote, slyšíš, já ti tleskám“. Hejna holubů sousedům znečišťují svými výklady střechy, okna, auta a zahrady.
31. Ještě nedávno měli žalobci těžké neshody s dcerou žalobkyně a jejím manželem, kteří bydleli u žalobců. Zřejmě po nějakém domácím konfliktu jim žalobce vystěhoval veškerý nábytek před dům na děšť, kam umístil nápis: „upozornění sousedům – nekraďte tento nábytek“. Nábytek zde stál nějakou dobu a poté A. Ř. pana Ing. T. požádal, jestli by si ho na přechodnou dobu neuskladnil pod jeho střechou, ale nakonec si nábytek odvezl a A. Ř. za Ing. T. přišel s láhví vína, kterou Ing. T. odmítl přijmout. Brzy nato A. Ř. zcela obrátil a začal ho urážet vylhanými tvrzeními, pokud je psal on. Dalších problémů je celá řada, zřejmě se žalobci snaží vyprovokovat konflikt, ze kterého by následně mohli těžit. Přitom si jich nikdo nevšímá, a nikdo jim nedává žádný důvod k podobnému chování. Ing. T. popsal uvedené situace, aby dokázal, pod jakým neustálým tlakem ze strany žalobců sousedé žijí. Ve stejném duchu vypovídali i ostatní svědci v předešlém řízení“.
32. Podle **záznamu** městského úřadu ze dne 7. 9. 2016 žalobkyně jakožto zmocněnkyně žalobce opětovně uvedla, že žalobce na možnost uzavření smíru nepřistupuje, jak již uvedla při ústním jednání konaném dne 25. 7. 2016.
33. Dne 7. 9. 2016 žalobkyně doložila do spisu další písemnosti včetně výpovědi svědkyně M. M. ze dne 7. 10. 2015, která uvedla, že byla svědkem toho, jak žalobce napadl R. F. slovy: „ten pobuchaný bacovjan“. Dále žalobce dne 4. 6. 2015 řval na vnuky svědkyně: „hajzli malí“, aby si tam nehráli a byli ticho. Žalobce nadával panu T. staršímu do debilů, kokotů, magorů. Dne 23. 7. 2015 vyhrožoval žalobce, že jim překope cestu, že všichni sousedi jsou debili. I příteli svědkyně žalobce nadává do zahradníků, do debilů. Všem, co vykřikuje, se pochechtává. Dne 23. 8. 2015

žalobce napadl matku svědkyně M. H., že má posranou prdel, řval na ni přes celou zahradu. Soužití s ním je hrozné.

34. **Rozhodnutím** ze dne 20. 9. 2016 Městský úřad Rožnov pod Radhoštěm zastavil řízení o předmětných přestupcích a výrokem II uložil náhradu nákladů správního řízení ve výši 1 000 Kč žalobci a výrokem III žalobkyni.
35. Městský úřad úvodem zdůraznil, že Ing. T. na možnost uzavření smíru s žalobci nepřistoupil z důvodu, že se žádného ublížení na cti nedopustil. Pouze realizoval své procesní právo, kdy se na výzvu správního orgánu měl vyjádřit k odvolání v řízení, kde byl navrhovatelem, a žalobci byli v postavení obviněných. Toto řízení vnímal Ing. T. pouze jako pomstu za to, že odvolání žalobců v předcházející věci bylo zamítnuto.
36. Městský úřad k výpovědi žalobkyně uvedl, že svůj návrh dostatečně neodůvodnila a pouze se odvolávala, že nejvíce ublížily na cti žalobce dva výrazy, a to že byli označeni za nepřizpůsobivé a že navrhovatel je „zamrzlý juvenil“. Žalobkyně na možnost uzavření smíru nepřistoupila a nepřistoupil na něj ani žalobce.
37. Podkladem pro rozhodnutí byly výpověď Ing. T. a jeho písemné vyjádření ze dne 24. 7. 2016, kopie stanoviska Ing. T. ze dne 3. 1. 2016, zvukový záznam o ústním jednání ze dne 25. 7. 2016, výpověď žalobkyně, výpověď žalobce a fotodokumentace Ing. T.
38. K přestupku podle § 49 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích městský úřad uvedl, že objektem této skutkové podstaty je občanské soužití a druhovým objektem zájem na ochraně cti. Aby se jednalo o naplnění skutkové podstaty přestupku proti občanskému soužití, musí být porušen nebo ohrožen zájem společnosti. Navíc zde musí být zavinění a materiální znak přestupku, což je společenská škodlivost. Společenská škodlivost musí být nepřijatelná a musí mít vždy jistou kvalitu, tj. musí „škodit“. Jednání Ing. T. se týkalo pouze procesní komunikace mezi správním orgánem a Ing. T. v neveřejném konkrétním přestupkovém řízení. V tomto řízení Ing. T. vystupoval jako navrhovatel, jako jeden z účastníků řízení a měl by tedy předpokládat, že písemnosti, které dokládá do spisového materiálu, se mohou dostat do dispozice i ostatních účastníků řízení. Proto správní orgán vyhodnotil jednání Ing. T. jako jednání z vědomé nedbalosti, tj. že věděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ale bez přiměřených důvodů spoléhal na to, že tento zájem neporuší nebo neohrozí. Občanské soužití je tzv. neurčitý právní pojem a lze ho definovat jako určitý souhrn ustálených pravidel jednání a chování ve společnosti, který je založen na respektování práv lidí, jejichž dodržování v určitém čase a místě je ve společnosti obvyklé. Přestupek je zaviněné jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti a je za přestupek výslovně označeno v zákoně o přestupcích nebo v jiném zákoně. Aby bylo možno kvalifikovat protiprávní jednání jako přestupek, musí se jednat o nevhodné, neslušné jednání, vybočující z morálních pravidel.
39. Městský úřad dospěl k závěru, že nebyl naplněn materiální znak přestupku, a to společenská škodlivost. Absence materiálního znaku vylučuje možnost označení jednání obviněného jako přestupek. Společenská škodlivost či nebezpečnost musí být nepřijatelná a musí mít vždy jistou kvalitu, jednání musí škodit a být nebezpečné. Jednání obviněného se dotýkalo pouze procesní komunikace mezi správním orgánem v neveřejném již pravomocně ukončeném přestupkovém řízení, kde byli i jiní účastníci, proto shledal správní orgán formu zavinění jako vědomou nedbalost. Ing. T. využil svého procesního práva v rámci své procesní argumentace, a to na výzvu správního orgánu a nijak nenarušil občanské soužití. Použití citovaných výrazů stupeň nevhodnosti a neslušnosti nezvýšil, nepřekročil intenzitu a rámec slušnosti a poskytl ochranu písemným projevům, na druhé straně se jednalo však o projev v podstatě neveřejný a způsoblost přivodit újmu byla poměrně nízká. Ve věci ublížení na cti jde o veřejnoprávní úpravu, není jejím smyslem soukromý zájem uraženého na získání přiměřeného zadostiučinění. Hlavním předpokladem naplnění skutkové podstaty tohoto přestupku je proto také objektivní skutečnost ublížení na cti, nikoliv jen subjektivní dojem druhé strany. Naopak ale není nutné, aby se tak stalo

veřejně. Veřejnoprávní úprava ublížení na cti ovšem nevylučuje, aby se uražený domáhal svých práv i soukromoprávní cestou.

40. K výroku č. I městský úřad uvedl, že Ing. T. svým jednáním nenaplnil skutkovou podstatu přestupku proti občanskému soužití podle § 49 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích. K tomuto závěru městský úřad dospěl po podrobném rozboru výpovědí účastníků řízení, na základě provedeného ústního jednání. Městský úřad srovnávací metodou hodnotil zaslané písemné projevy Ing. T. jako protiklad k vulgaritám, které musel snášet ze strany zejména žalobce, kde je zřejmé, kde byly narušeny hranice slušnosti a nevhodnosti, které již nebylo možno tolerovat v souladu s čl. 17 Listiny základních práv a svobod. Z předchozí přestupkové věci městský úřad pro srovnání nevhodnosti a neslušnosti citoval celou řadu vulgárních výroků. Oproti výrokům, které jsou předmětem přezkoumávaného přestupkového jednání, stála tato citace: „Už přijeli ti, co kradu psy a kočky a potom ich žerů. Dajte si na ně bacha“, „ty debile, ty kokote, co tam děláš“, „ty debile vymaštěný, ty kurvo“, „ten magor má problém, stará mu chlastá a ogara má blběho“, „T., ty debile, uvidíš za dva týdny, jak s tebou zatočím“, „ty magore“ a „už jste někdy viděli takového debila, ty jsi také fotil našeho psa na plotě, tak proč ne já tebe“, „mám na vás vzít malorážku“, „všichni jsou debilové a magoři“.
41. K tomu městský úřad uvedl, že zde je zřetelně zřejmá hranice, co je ublížení na cti a co není ublížení na cti. Ing. T. reagoval na příkoří ze strany žalobce. Proto využil svého procesního práva, které realizoval na výzvu správního orgánu. Své stanovisko zaslal a adresoval ne účastníkům řízení, ale správnímu orgánu. Proto jeho jednání nelze kvalifikovat jako úmyslné, ale jako vědomou nedbalost. Ing. T. se vyjádřil v postavení obviněného a uplatnil své procesní právo účastníka řízení. Tím, že se obviněný vyjádřil správnímu orgánu na jeho výzvu, v žádném případě neporušil „nutnou podmínku“ pro klidné a spořádané soužití občanů v daném místě a čase.
42. Obviněný taktéž realizoval své ústavní právo „svobody projevu“, která je zaručena čl. 17 Listiny základních práv a svobod. Právo na svobodu projevu je taktéž zakotveno jako lidské právo v čl. 19 Všeobecné deklarace lidských práv a svobodu projevu definuje jako „právo mít názory“ a to bez překážek a také v čl. 10 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Každý by měl mít právo na svobodu vyjadřování. Svým stanoviskem ze dne 3. 1. 2016 obviněný T. hodnotil pouze okolnosti a osoby žalobců. Nikdo nemůže očekávat, že se mu dostane vždy pozitivního hodnocení své osoby.
43. Obviněný T. se odpovědně připravil ke své obhajobě a naopak žalobci se ke svému návrhu vyjádřili stroze a vyjadřovali se k věci, které nebyly předmětem řízení. Po dotazu městského úřadu, zda žalobce ví, co znamená slovo „juvenil“, žalobkyně uvedla, že si význam našla na internetu. To nasvědčuje tomu, že žalobce mělo urazit něco, aniž by znal význam slova. Sami žalobci do spisu přiložili kopii ze spisu č. j. MěÚ/PO/539,540/2/2011/Př/Pol, kde byl žalobce uznán vinným za fyzické napadení a byla mu uložena bloková pokuta. Pokud obviněný T. tuto agresi hodnotil, pouze konstatoval stav věci. K vyjádření, že osoby žalobců jsou nepřizpůsobivé, obviněný T. uvedl, že nikoho takto neoznačil jmenovitě, ale uvedl pouze, že soužití s nepřizpůsobivými není jednoduché. K tomu správní orgán konstatoval, že toto označení v běžném občanském životě znamená, že to jsou osoby, které porušují pravidla soužití ve společnosti. Městský úřad konstatoval, že dané výrazy nebyly způsobilé žalobce urazit nebo mu ublížit na cti, byly pouze účelové a v reakci na pravomocně ukončené přestupkové řízení, které bylo rozhodnuto v neprospěch žalobců.
44. K otázce střetu práva na ochranu osobnosti se svobodou projevu městský úřad uvedl, že právo zásadně chrání před nepravdivými výroky, ale i před samoučelnými urážkami či vulgarismy a naopak zásadně chrání vyjádření subjektivního názoru a odkázal na judikaturu Ústavního soudu. Výroky obviněného T. jsou především projevem názoru či hodnocení jednání žalobců a jejich chování. Takové hodnocení je zásadně přípustné, byť excesivní kritika bez reálného podkladu už by byla za hranou dovoleného. O takový případ ale nejde. Nejde o samoučelné

urážky ale o hodnocení, kterému něco předcházelo a nejde ani o pomluvy (šíření nepravdivých informací, způsobilých poškodit žalobce), primárně jde o projev názoru na žalobce. V dané situaci je pak třeba vzít v potaz, že žalobci svými dřívějšími výroky už nastavili určitou „úroveň“ komunikace a nemohou tedy čekat reakce zcela neutrální (k nutnosti posuzovat okolnosti výroku, viz např. nález Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 367/03). Žalobci nemohou legitimně požadovat, aby byli zcela nekritizovatelní nebo aby jejich chování nesměl nikdo jakkoliv kriticky hodnotit – takovou úlohu právo nemá, ani nemůže mít. Konečně výroky navržené k projednání byly vysloveny v rámci procesní obrany v úředním postupu, kdy jsou obecně akceptovány širší meze svobody projevu (typicky u projevů advokátů), a zároveň tyto výroky nebyly určeny širšímu okruhu osob. S ohledem na uvedené je otázkou i naplnění formálních znaků přestupku, resp. zda lze takové jednání, zásadně chráněné v rámci svobody projevu, považovat za protiprávní. Městský úřad se přikláněl k názoru, že nikoliv.

45. **Žalovaný k odvolacím námitkám**, které se shodovaly s žalobními, dospěl ke shodnému názoru s městským úřadem. Žalovanému bylo z předchozí úřední činnosti (odvolacího řízení vedeného pod sp. zn. KUSP/3305/2016/PŽÚDo) známo, že bylo vedeno na základě odvolání žalobců. Právě na obsah tohoto odvolání reagoval obviněný T. písemností ze dne 3. 1. 2016. Nelze přehlédnout, že žalobci z obsahu písemnosti ze dne 3. 1. 2016 označili za urážející některá slova či slovní spojení, která vyňali z dokumentu a vytrhli je z kontextu. Podle žalovaného předmětná slova či slovní spojení, kterými měli být žalobci uraženi, nelze posuzovat odděleně od zbývajících částí textu, ale je třeba je posuzovat v celém kontextu, protože jen tak je možné dobře vnímat a chápat jejich smysl a význam. Obviněný T. byl v předchozím řízení v postavení účastníka řízení, byl navrhovatelem a v důsledku toho měl mimo jiné právo vyjádřit se k obsahu odvolání podaného žalobci, kteří v předmětném řízení měli postavení obviněných.
46. Žalovaný odkázal na definici přestupku v § 2 odst. 1 zákona o přestupcích a na to, že musí být naplněny formální i materiální znaky. Materiální znak přestupku spočívá v tom, zda jde o jednání, které je pro společnost nebezpečné, resp. jehož intenzita je taková, že jde o jednání společensky škodlivé. Toto je nutné posuzovat ve vztahu ke konkrétní situaci.
47. V daném případě nejsou pochybnosti o tom, že obviněný T. předmětné podání ze dne 3. 1. 2016 napsal a následně podal u správního orgánu. Protože se některými částmi podání cítili žalobci uraženi, podali návrh na projednání jednání obviněného jako přestupek. Má-li však být uvedenými výroky naplněna skutková podstata přestupku proti občanskému soužití podle § 49 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích, muselo by se jednat o výroky zesměšňující, hanlivé nebo jednoznačně urážlivé. Kromě subjektivního vnímání ze strany žalobců je třeba vycházet i z toho, zda pachatel přestupku o tomto věděl. V daném případě byl žalovaný názoru, že slova či slovní spojení použitá obviněným mohli žalobci vnímat jinak, je však zapotřebí posuzovat je v rámci významu celého textu, nikoliv odděleně a odděleně od zbytku všeho toho, co obviněný v předmětném podání napsal. Žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2007, č. j. 2 As 60/2006–53, podle kterého přestupku se dopouští pouze ten, kdo si může být vědom, že jeho výrok v dané situaci, v dané skupině obyvatel, tedy v celkovém společenském kontextu, může být hanlivý; a na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 4. 1938, Boh. A 13216/38 (6102/35), podle kterého za hrubou urážku na cti se pokládá každý projev, který již podle všeobecných společenských a mravních názorů lze kvalifikovat jako útok porušující čest napadené osoby. Z toho žalovaný dovodil, že slova či slovní spojení použitá obviněným T. v podání ze dne 3. 1. 2016 je zapotřebí posuzovat ve všech jeho souvislostech a nikoliv samostatně.
48. Žalovaný dále vytržené výroky dal do souvislostí, tak jak byly citovány výše v tomto rozsudku. Proto je třeba písemná vyjádření obviněného T. v podání ze dne 3. 1. 2016 posuzovat v kontextu řízení o přestupcích, kterých se měl žalobce dopustit ve dnech 6. 6. 2015, 14. 6. 2015, 26. 7. 2016, 2. 8. 2015 a 10. 8. 2015, kdy urážel obviněného T. vulgárními výrazy, které byly nepochybně jednoznačně hanlivé, zesměšňující a bez jakýchkoliv pochybností urážející. Pokud na skutková

jednání žalobce reagoval obviněný T. ve svém podání ze dne 3. 1. 2016 uvedeným způsobem, nemohl se jeho práv jakkoliv dotknout, protože žalobcem použité výrazy (např. magor, kokot, debil vymaštěný) byly daleko expresivnější a nepochybně za hranici slušnosti. Rovněž, co se týká použití zbraně, dané řízení bylo vůči žalobci vedeno i pro skutek spočívající v tom, že měl rodině T. vyhrožovat slovy: „Mám na vás vzít malorážku!“. Obviněnému proto nelze upřít právo, aby se v tomto směru vyjádřil, zvláště pak v situaci, kdy žalobce v odvolání, na které obviněný reagoval, vyhrožování malorážkou popíral.

49. K urážkám vůči žalobkyni konstatoval žalovaný, že rovněž nedošlo k naplnění znaků skutkové podstaty přestupku proti občanskému soužití. Citovaná slova a slovní spojení obviněný T. použil v bodech 12 a 13 vyjádření, nicméně se opět nemohou posuzovat odděleně, ale v kontextu toho, co bylo ve spojení s nimi obviněným dále napsáno. Použitá slovní spojení nejsou sama o sobě urážející, hanlivá, vulgární či zesměšňující a nemohou tak vyvolat urážku, byť to žalobkyně vnímá jinak.
50. K výrokům na adresu obou žalobců, obsaženým v bodech 8 a 15 podání obviněného, žalovaný uvedl, že šlo o reakce obviněného T. na tvrzení žalobců v odvolání ze dne 13. 11. 2015. Žalobci v předmětném odvolání tvrdili, že svědek R. T. vypověděl, že měla žalobkyně 20 minut viset na sloupku a viklat s ním, na což právě žalobce (v předmětném řízení v postavení navrhovatele) reagoval ve vyjádření k odvolání tím, že to popřel a v podstatě označil za lživé tvrzení. Žalovanému je z jeho úřední činnosti známo, že dotyčný R. T. ve své výpovědi skutečně neuvedl to, co mělo být uvedeno žalobci v podaném odvolání. Tudíž skutečnost, že jejich tvrzení označil obviněný Ing. J. T. za lživé, nemůže vyvolat urážku, protože si nepravdivosti svých tvrzení museli být vědomi. Předmětným způsobem obviněný T. pouze reagoval na nepravdivost toho, co bylo předmětem odvolání žalobců, ke kterému se vyjadřoval. Citované výroky nepovažoval žalovaný za způsobilé vyvolat urážky, protože se jednalo o vyjádření obviněného k situaci v místě bydliště jeho a žalobců. Skutečnost, že jsou vzájemné sousedské vztahy mezi účastníky narušené, netřeba zdůrazňovat, protože všem je tato skutečnost, která nepochybně vyplývá z předloženého spisového materiálu, známa. Navíc je to žalovanému známo z jeho předchozí úřední činnosti, výše zmíněného odvolacího řízení. Obviněný T. tak svým vyjádřením reagoval právě na tento stav.
51. Žalovaný se tak ztotožnil se závěrem městského úřadu, že skutky nejsou přestupkem. Správní orgán se zabýval obsahem předmětného podání obviněného ze dne 3. 1. 2016 v celém jeho kontextu, nikoliv jen určitými slovními spojeními vytrženými z obsahu. Subjektivní vnímání žalobců může být odlišné, nicméně obviněný předmětným podáním realizoval své procesní právo na vyjádření se k obsahu odvolání žalobců proti rozhodnutí ze dne 13. 11. 2015. Tuto skutečnost taktéž nemohl správní orgán přehlédnout. Nelze uplatňovat pouze subjektivní hledisko, ale musí být posuzováno i hledisko objektivní, tedy zda došlo k naplnění formálních a materiálních znaků přestupku. Předání oznámení přestupku ze dne 11. 8. 2015 obecnímu úřadu obviněnému žádný právní předpis nezakazuje. Obecní úřad měl takové podání předat k vyřízení Městskému úřadu Rožnov pod Radhoštěm. I kdyby se tak nestalo, jednalo by se nejvýše o nesprávný úřední postup a jeho důsledky by nebyly žádné, protože správní orgán uvedené podání obdržel přímo od obviněného a předmětnou věcí se zabýval.
52. Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba **není** důvodná.
53. Na úvod soud předepisuje, že k zániku odpovědnosti za přestupek podle § 20 odst. 1 zákona o přestupcích nedošlo a že skutková podstata přestupku podle účinné právní úpravy existuje i ke dni vydání rozsudku, a to včetně shodné právní úpravy sankcí, proto soud posuzoval souzenou věc podle hmotněprávní úpravy účinné v době spáchání přestupku v souladu s § 7 odst. 1 zákona o přestupcích.

54. Dále soud poukazuje na to, že není jeho úkolem, aby v případě přezkumu rozhodnutí o zastavení řízení zkoumal, zda je zde jiný důvod pro zastavení řízení než ten, který použil správní orgán (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 12. 2016, č. j. 9 As 61/2016-43, bod 18, všechny dále citované rozsudky správních soudů jsou dostupné na www.nssoud.cz). Jinými slovy, soud v daném případě přezkoumává pouze to, zda byly dány důvody pro zastavení řízení a předmětný přestupek se skutečně nestal.
55. S ohledem na podrobné odůvodnění rozhodnutí správních orgánů obou stupňů na něj soud odkazuje a konstatuje, že se s ním plně ztotožňuje. Pro doplnění správnosti argumentace správních orgánů vyzdvihuje, že podle § 2 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "správní řád"), *správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkové shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly*.
56. V přezkoumávaném případě byly okolnosti případu mimořádně důležité, jak vyplynulo nejen z odůvodnění napadených rozhodnutí, ale i citace ze správního spisu, kterou podrobně provedl v tomto rozsudku soud. Z napadených rozhodnutí a správního spisu vyplynulo, že osobou, která narušila občanské soužití v místě, byl především žalobce, který pronesl v minulosti velmi vysoký počet značně hanlivých výroků na adresu sousedů. Takovou okolnost nelze pominout, ba právě naopak, je nutné ji vzít v potaz a v jejím kontextu posuzovat jednání Ing. T. Ostatně, žalobce byl již za některá ze svých protiprávních jednání uznán vinným.
57. Zdůrazněná zásada činnosti správních orgánů (aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu) je právě projevem nestranného postupu správních orgánů a rovného přístupu k dotčeným osobám (srov. Vedral, J. *Správní řád, Komentář*. Bova Polygon, II. vydání, str. 99). Tato zásada souvisí s ostatními zásadami, zejména zásadou materiální pravdy, zásadou legitimního očekávání (formální spravedlnosti) a zásadou rovnosti (zákazem diskriminace).
58. Přestupkem může být pouze čin protiprávní (nedovolený), proto projevem učiněným v mezích čl. 17 Listiny základních práv a svobod není možno naplnit znaky skutkové podstaty přestupku podle § 49 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích, byť by byl takový projev objektivně ironický či sarkastický a konkrétní osoba by se jím cítila být uražena či zesměšněna, neboť ironie, sarkasmus, vtip a výsměch patří ke svobodě projevu stejně jako právo svobodně se projevovat patří k demokratickému právnímu státu (srov. rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové - pobočky Pardubice ze dne 20. 1. 2009, č. j. 52 Ca 53/2008–38, č. ve Sb. NSS 1843/2009).
59. Důkaz výsledkem vedoucí právního odboru městského úřadu Mgr. O. V. k prokázání toho, že ve věci projednané zdejším soudem pod sp. zn. 60 A 15/2016 byl ve správním spise založen kompaktní disk bez nahrávky, soud neprovedl, jelikož neměl k souzené věci vztah.
60. Pro úplnost soud dodává, že rozhodnutí žalovaného v přestupkové věci žalobců sp. zn. 60 A 15/2016 bylo zrušeno pouze z procesních důvodů.
61. Z výše uvedených důvodů soud výrokem I zamítl žalobu žalobců proti napadenému rozhodnutí žalovaného ve výroku I písm. c), protože nešlo o přestupek a řízení bylo zastaveno v souladu se zákonem. Ze stejného důvodu zamítl soud výrokem II žalobu žalobce proti napadenému rozhodnutí žalovaného ve výroku I písm. a) a žalobu žalobkyně proti napadenému rozhodnutí žalovaného ve výroku I písm. b).
62. Žalobu žalobkyně proti rozhodnutí žalovaného odvolání ve výroku II týkající se rozhodnutí Městského úřadu Rožnov pod Radhoštěm ze dne 20. 9. 2016, č. j. MěÚ/PO/143/2/2016/Př/Pol, výroku II, soud odmítl, protože nedošlo k dotčení jejích procesních práv a její hmotná práva nebyla a nemohla být dotčena. Ze stejného důvodu soud odmítl žalobu žalobce rozhodnutí žalovaného odvolání ve výroku II týkající se

rozhodnutí Městského úřadu Rožnov pod Radhoštěm ze dne 20. 9. 2016, č. j. MěÚ/PO/143/2/2016/Př/Pol, výroku III.

63. Žalobu žalobkyně proti rozhodnutí žalovaného odvolání ve výroku II týkající se rozhodnutí Městského úřadu Rožnov pod Radhoštěm ze dne 20. 9. 2016, č. j. MěÚ/PO/143/2/2016/Př/Pol, výroku III, soud zamítl, protože řízení o přestupku bylo zastaveno v souladu se zákonem a podle § 79 odst. 1 zákona o přestupcích bylo-li řízení zahájené na návrh zastaveno podle § 76 odst. 1 písm. a) (údajný přestupek nebyl přestupkem), se uloží povinnost nahradit státu náklady spojené s projednáváním přestupku navrhovatelům, jimiž byli žalobci. Ze stejného důvodu zamítl soud žalobu žalobce proti rozhodnutí žalovaného odvolání ve výroku II týkající se rozhodnutí Městského úřadu Rožnov pod Radhoštěm ze dne 20. 9. 2016, č. j. MěÚ/PO/143/2/2016/Př/Pol, výroku II.
64. Závěrem soud shrnuje, že správní orgány zjistily správně skutkový stav, vybraly správně právní předpisy, pod které jej subsumovaly a z toho vyvodily v souladu se zákonem správné skutkové i právní závěry, se kterými se soud ztotožnil.
65. O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšní žalobci nemají právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, respektive ani úhradu nákladů řízení nepožadoval, protože se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává (výrok VII). Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žádné nežádala, soud jí neuložil žádnou povinnost, žádné její náklady ze spisu nezjistil, ani zde nejsou žádné důvody hodné zvláštního zřetele (§ 60 odst. 5 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 22. srpna 2018

JUDr. Martina Radkova, Ph.D. v. r.
samosoudkyně